

זוהר תהילים

קטנות עם גדלות. חיות קטנות - כל אותם גדולים שיצאו מאותם בני בנים, כמו שנאמר (במדבר כ) כל הפקדים למחנה יהורה. עם גדלות - אותם שבטים. ועל כן, כל העובר על הפקדים נזון שכיר, בעקב לגלגולת, להיות כפר לאוთה נפש. ויתפסת ממנה האור, כשותחבר הימין, הכסף, אליה. ועל זה יברך את בית אהרן, שנוספה בה ברכה, ומתעורר אליה הימין, אותו הכסף, או פרכתה שופעת באוטם היראים ממנה.

בא וראה, כל אדם שישב בתשובה לפניו רבונו ופוחד כל יום מאותו חטא שעשה, הקדוש ברוך הוא מוחל לו ולא גובח ממנה, שהרי אחוי יוסף, פחד رب נפל עליהם, כשהראו שהסתלק אביהם למעלה, וראו עצם בגנות על אותו החטא, עד שאמר להם יוסף (בראשית) אל תירא. אל תפחדו ודאי מענש בזמן זהה, כי המתנת אלהים אני? ודאי הסתלקתי למעלה מהמקום ההוא. ודרגתית פאר לצד בית הדין, להאריך לכם, שאם תחת אותו המקום.

כשראה דוד שבעל הבית שאמר לך, אמר (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך. אותו שיווש בעולם הזה, ה' - למעלה למעלה - יברך אותו בעטרות עליונות. שהרי כל השבטים, פרט לヨוסף, ישבים בעולם הנכבה, ומתרככים ממנה.

אותו המקום, יברך את בית ישראל ודאי, ביתו של דוד. יברך את בית אהרן, שיתעורר צד החסד שלו. יברך יראי הקטנים. משום לך יוסף ה' עליכם, מהצד

אם הבנים שמקה

יהיו רצון אמר פי וחייב רבי וכי יט טן: ... ואז, וצדקהו - זה העולם האخرון שנקרה צדק. לבני בניים, שמניקה את המحنות שנקרו בני בנים, שהרי שהעליזונים שמאירים לה נקרו בניים, כמו שנאמר (שיר א) בני אמי נחרבו כי, וכתווב (תהלים קיג) אם הבנים שמקה. ואלו שמקיפים את העולם האخرון זהה נקרים בניים. ומתי? כשהשומרים את בריתו. זהו שכתויב שם קג לשמרי בריתו. בא וראה, משומ שבני הבנים הללו לא שמרו את בריתו כבראשונה, ומכוו אותו לארץ נכריה, נגור עליהם ענש. וזה שבקש משה, כשהראה שיעשה דין באוטם עשרה הרוגי מלכות: ומה (ואיפה) היא תורתם? אמר לו: חזר לאחוריך, לאוטם שורדים אחורי המשכן, שמקרו את הצדיק זהה. אמר לו: ומה שואה בגופים הללו? אמר לו: בך עליה במחשבה, ואין מי שיכול להשיג!

ונעל זה השפද לדוד לברך את המקומות זהה, שבא ממוני אור. ואמר, (תהלים קטו) ה' זכרנו יברך - זה צדיק. יברך את בית ישראל - הצדיק הזה יברך את בית ישראל. יברך את בית אהרן - צד החסד שיש בה, שנקרה בית אהרן, כשותחברת לחסד. וזה שכתווב (שמות ו) ויקח אהרן את אלישב"ע בת עמינדרב, שהתחברה ללא.

יברך יראי ה' - אלו יושבי המשכן, שורדים ביראה זו. הקטנים עם הגודלים - כמו שנאמר (תהלים קד) חיות

זָהָר תְּהִלִּים

וַעֲלֵל הַכָּל בְּקַשׁ רְחִמִּים. (שם) 'יְהִי לְרֹצֶן'
 - לִפְנֵי הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ. אָמְרוּ פִי - זֶה
 הַפֶּה שֶׁלֽוּ. וְהַגִּיוֹן לְבִי - זֶה לְבֵב הַשָּׁמִים.
 לְפִנְיֵךְ - אֶלְוּ הַפְּנִים הַעֲלִיוֹנִים שְׁנַחְבָּאִים
 וּמַתְגָּלִים בְּעֵת רְצֹן. ח' - זֶה הַיָּמִין. צְוּרִי -
 זֶה הַשְּׂמָאל. וְגַאֲלִי - זֶה הַאֲמֹצָעִי. דָבָר
 אַחֲרָה, ח' - זֶה הַאֲמֹצָעִי, זֶה יַעֲקֹב. צְוּרִי - זֶה
 הַשְּׂמָאל. וְגַאֲלִי - זֶה הַיָּמִין, שִׁנְקַרְא גּוֹאֵל,
 קְרוּב וּדְאי, וּעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהָרִים אֶת יָמַינוּ וּלְפִדּוֹת אֶת בְּנֵינוּ. זֶה
 שְׁכַתּוֹב (שם ק'יח') יָמִין ה' רְוֻמָּה יָמִין ה'
 עֲשָׂה חִיל.

שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁהוּא עַלְיכֶם, מַתְעוֹרֵר בְּרַחֲמִים
 עַלְיכֶם. שֶׁהָרִי אֶתְהוּ הַחֶטְאָה יוֹסֵף מַחְלֵל
 לִמְטָה, וְאָמֵר (בראשית כ) אָנֹכִי אֲכַלְכֵל אֶתְכֶם
 וְאַתָּה טְפַכְּכֶם. מְשׁוּם כֵּךְ עַלְיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם,
 וְתִגְנֵן זְכוֹתָו עַלְיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם, שֶׁלֹּא יִתְפַּסֵּוּ
 בְּחֶטְאֵיכֶם, וְלֹא יִשְׁלַׁט עַלְיכֶם אֶתְהוּ הַנְּחַחַשׁ.
 מְשׁוּם כֵּךְ, 'אֶל יִמְשְׁלוּ בַּי אֹז אִיתֶּם',
 וְהַתְעִיטֵר אֶתְהוּ הַמְּקוֹם בְּעַטְרוֹתָיו,
 כְּמוֹ שֶׁהַתְעִיטֵר כַּשְׁעַבְרוּ יִשְׁرָאֵל אֶת הַיָּם
 וְאָמְרוּ אֹז יִשְׁרָאֵל, כַּשְׁאָר שְׁנַשְׁלָמָה הַלְּבָנָה.
 (תְּהִלִּים יט) 'וְנִקְיַתִי מִפְּשָׁע רַב' - זֶהוּ חֶטָּא
 הַשְׁבָּטִים שְׁחִיה רַב.